

Beløb, gennem Aarene har skaffet Arbejde til mange Tusinder af arbejdsløse, og den Tale om, at man fra Venstres Side intet vilde foretage sig til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, er mildest talt uvederhæftig Tale, som ganske modbevises af de Tal, jeg her har nævnt. Hvis man skulde rette nogen Bebrejdelse mod Venstre paa dette Omraade, burde det snarere være den, at man under Hensyn til Statens økonomiske Forhold maaske burde have holdt noget mere igen, da man jo dog kun i forholdsvis ringe Omfang kan afhjælpe Arbejdsløshed ved Iværksættelse af Arbejde fra Statens og Kommuners Side. Der kunde for øvrigt i denne Forbindelse ogsaa være Anledning til at pege paa de omfattende kommunale Arbejder, der gennem den nævnte Periode blev iværksat med Rentetilskud fra Statens Side. Det drejer sig her om meget store Beløb. Statens Bidrag, der for en Dels Vedkommende andrager $1\frac{1}{2}$ pCt. halvaarlig, men for den største Parts Vedkommende andrager 2 pCt. halvaarlig i Rentetilskud til Kommunerne, er nu oppe paa mere end 12 Mill. Kr. aarlig, og dette Tal viser jo, at samtlige disse Arbejder maa andrage et Beløb af over 300 Mill. Kr. Man vil altsaa skønne, at der i den Periode, jeg her har omtalt, er anvendt ganske overordentlig store Beløb baade af Stat og Kommuner til Igangsættelse af offentlige Arbejder.

Jeg beder ærede Medlemmer sammenligne disse Arbejder og de mange Hundrede Millioner, det har kostet at faa dem udført, med det Forslag, som den højtærede Socialminister her har fremsat, og som gaar ud paa at anvende ekstraordinært 3 Mill. Kr. i direkte Tilskud til Arbejdsløn og at udlane 8 Mill. Kr., som Staten selv først maa laane. Man vil da forstaa, hvor megen Grund der er til at prise det store Initiativ, som Regeringen har taget i Anledning af den truende Arbejdsløshed. Man har fra den Presse, der dagligt i høje Toner synger Ministeriets Pris, søgt at give det Udseende af, at Arbejdsløshedsspørgsmaalet gennem dette Lovforslag er bragt et meget stort Skridt frem mod sin Løsning.

Nu hører jeg nok — og det glæder mig —, at Socialdemokratiets ærede Ordfører (Fr. Andersen [Holbæk A.]) i Dag har anslaaet en ganske anden Tone, idet han udtalte, at det i Virkeligheden kun var en lille Begyndelse, og at man ikke vilde komme saa forfærdelig vidt efter det Lovforslag, der her var fremsat. Nej, det Lovforslag, som den højtærede Socialminister har fremsat, er i Virkeligheden i Forhold til det store

Spørgsmaal: at skaffe Beskæftigelse til de mange Tusinde af arbejdsløse, nærmest at betragte som det rene Lapperi. Hovedparten af de Arbejder, som Lovforslaget omfatter, vil utvivlsomt komme til Udførelse, uden Hensyn til om dette Lovforslag vedtages eller ej. Jeg ser nok, at der i Kommissionsbetænkningen er opstillet en lang Række af Arbejder, som skal kunne udføres for disse 8 Mill. Kr., som Staten skal laane Kommunerne. Men det er for øvrigt ikke noget nyt, at Kommunerne forelægger Socialministeren eller Indenrigsministeren en lang Liste over Arbejder, som kan bringes til Udførelse, det sker Aar efter Aar. Det nye for indeværende Aars Vedkommende er efter min Mening dette, at man lader Listerne trykke, disse Lister blev tidligere ikke trykt og overgivet til Folketinget. Nej, Hovedparten af disse Arbejder vil ganske utvivlsomt komme til Udførelse uden Hensyn til dette Lovforslags Gennemførelse og uden Hensyn til, om Ministeriet faar Lejlighed til at give disse direkte Tilskud og det Laan, der her er Tale om.

Men hertil kommer endvidere den meget uheldige Ting, at Lovforslagets Vedtagelse vil virke fuldstændig saboterende overfor Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder — at man gennem Lovforslaget aldeles ikke gør Forsøg paa at komme ind til Ondets Rod, skal jeg senere komme tilbage til.

Lovforslagets Forhold til Arbejdsløshedslovens Afsnit 3, det Afsnit, der omhandler den ekstraordinære Arbejdsløshed og Arbejdsløshedsfonden, hvis Midler jo anvendes under ekstraordinær Arbejdsløshed, vil jeg gerne omtale lidt. Der er, som jeg sagde før, i Øjeblikket ca. 30 000 arbejdsløse, og man maa skønne, at ca. 23 000 af disse arbejdsløse er Medlemmer af Arbejdsløhedskasser, indenfor hvis Omraade der i Øjeblikket er ekstraordinær Arbejdsløshed, medens ca. 7 000 er Medlemmer af Arbejdsløhedskasser, hvor der i Øjeblikket ikke er ekstraordinær Arbejdsløshed, og overfor disse sidste kan Arbejdsløshedsfondens Midler ikke bringes i Anvendelse, de kan kun bringes i Anvendelse overfor de Arbejdere, som er inde under den ekstraordinære Arbejdsløshed. Ved nu at stille Forslag, som den højtærede Minister har gjort i nærværende Lovforslags § 2, om et direkte Tilskud til Arbejdslønnen af 2—3 Kr. pr. Arbejdsdag uden Hensyn til, om de Arbejdere, der kommer i Betragtning, er Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, saboterer Ministeren